

ny Gjæld. I Regjeringens Motiver er oplyst, at en ny Gjæld paa 10,000 Rd. skulde kunne fyldestgjøre Diemebet; men der er her fremkommet Oplysninger, hvoraf man kan slutte, at der snarere vil udfordres 20,000 Rd. Nu troer jeg, at det er en meget væsentlig Gjensstand for Overveelse, hvorvidt det er tilstedeligt, at denne Commune stifter en saadan ny Gjæld paa 20,000 Rd., om end Nogen vil laane den et saadant Beløb; og det er ved de Betingelser, der maae gaae forud, at jeg anseer det for at være af megen Betydning, at ogsaa Finansministeren her faaer en Stemme med. Det er altsaa ikke blot af formelle Grunde, ikke blot fordi jeg finder, at det vilde være en større Resignation, end det i mine Tanker vilde være rigtigt fra dette Things Side at vise, ubetinget at vedtage det Forslag, som er kommet fra Landstthinget, men det er ogsaa af væsentlige Realitetshensyn, som hverken hos Regjeringen eller det sidstnævnte høitærede Thing forekomme mig at have fundet deres Vurdering, at jeg tillader mig at tilraade Folkethinget at blive staaende ved det Mæglingforslag, vi nu have fremsat. De Herrer kunne vel begribe, at efter min Anskuelse af denne Sag er det et Offer, jeg her har maattet gjøre, ligesom der fra Udvalgets Majoritets Side er gjort et Offer for at komme til dette Mæglingforslag; men det, der har ledet os, var den Tanke, at vi skulde bidrage Vort til, at der kunde opnaaes Enighed imellem Thingene angaaende denne Sag, og der er al Grund til at antage, at naar Folkethinget nu vedtager det Forslag, som her i Erklæringen er fremsat, vil denne Enighed opnaaes. Det skulde dog være beshynderligt, om man i det andet Thing, naar Forslaget saaledes er vedtaget her overensstemmende med, hvad det andet Things eget Udvalg eenstemmigt havde foreslaaet, da skulde forkaste det; men hvis man ikke bestomindre forkastede det, skal jeg fra mit Standpunkt meget roligt see derpaa, thi med al den Interesse, jeg har for, at der for Sæby kan skee, hvad der i denne Sag maatte være rigtigt, saa anseer jeg det dog ikke for at være nogen Ulykke, om denne Sag atter toges under Overveelse af Regjeringen, inden Rigsdagen næste Gang kommer sammen. Der

kunde da maastee fremkomme et Forslag, hvorom der ingen forskjellig Mening vilde være i de forskjellige Thing. Men i ethvert Tilfælde troer jeg, at Folkethingets Værdighed hævdes, uden at man i nogen Maade kan siges at gaae for vidt, ved at følge Udvalget og vedtage det Forslag, vi i vor Erklæring have opstillet.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun gjøre opmærksom paa et Par Misforstaaelser eller Feiltagelser, som jeg troer, at det ærede Medlem har gjort sig skyldig i. Den ene Misforstaaelse var den, at jeg skulde have betegnet den foreliggende Sag som curieus; det har jeg ikke gjort. Jeg har betegnet den Gang, som denne Sag har faaet igjennem de to Thing, som et Curiosum, hvilket forekommer mig at være noget heelt Andet, og jeg troer, at det ærede Medlem selv maa erkjende det, naar han seer hen til, at Folkethinget er gaaet imod saa at sige det eenstemmige Udvalg — thi det ærede Medlem, der nys talte, var det eneste af Udvalgets Medlemmer, der var imod Indstillingen —, og at Landstthinget ligeledes med stor Majoritet er gaaet imod sit eenstemmige Udvalg i denne Sag. Det er dette, jeg har betegnet som et Curiosum, og, som jeg troer, næsten er noget Eneftaaende med Hensyn til Sagernes Gang mellem Thingene, hvorimod jeg, hvad selve Sagen angaaer, er meget langt fra at tage den paa en spørgesfuld Maade som et Curiosum; tværtimod, for den Commune, som Sagen angaaer, er det et meget alvorligt Spørgsmaal, det er af meget stor Betydning for den, at denne Sag bliver tilendebragt. — Den anden Feiltagelse, som det ærede Medlem gjorde sig skyldig i, var, i det Mindste saavidt jeg forstod ham, den, at jeg skulde have udtalt den Formening, at Landstthinget neppe vilde gaae ind paa dette Mæglingforslag; men det er ikke derpaa alene, at det berøer, om Sagen bliver tilendebragt. At Sagen derimod er sikkret sin Fuldbbringelse, naar Lovforslaget her bliver vedtaget uforandret, saaledes som det nu foreligger, er utvivlsomt; da have vi baade Tiden og Stemmerne for os. Naar det ærede Medlem dernæst lagde saa særdeles stærk Vægt paa, at to Ministre maatte være enige om disse Forhold, saa maa han vistnok have forglemt,